

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Nc/3/2022
Identifikačné číslo spisu: 7506212775
Dátum vydania rozhodnutia: 08.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:7506212775.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P. R. K., bývajúceho v E., C. XX, zastúpeného JUDr. Marekom Radačovským, advokátom so sídlom v Košiciach, Žriedlová 3, proti žalovaným 1/ E. K., bývajúcej v K. H. R., T. XX, 2/ E. D., bývajúcej v K. H. R., T. XX, 3/ T. A., bývajúcej v K. H. R., T. XX, žalovaní v 1/ až 3/ zastúpení JUDr. Matúšom Lemešom, advokátom so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, 4/ K. N., bývajúcemu v Ď. XXX, 5/ P. F. S., bývajúcemu v E., Š. XX, o neplatnosť právnych úkonov a o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 16 C 264/2006, o dovolaní žalovaného 5/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. augusta 2020 sp. zn. 5 NcC 18/2020, o návrhu žalovaného 5/ na vylúčenie sudcov JUDr. Jany Bajánkovej, JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej z prejednávania a rozhodovania sporu, vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 Cdo 43/2021, takto

rozhodol:

Sudcovia JUDr. Jana Bajánková, JUDr. Jozef Kolcun, PhD. a JUDr. Jana Halušková nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 Cdo 43/2021.

Odôvodnenie

1. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) bola dňa 30. mája 2022 doručená námietka zaujatosti podaná žalovaným 5/, týkajúca sa dovolacieho konania vedeného na tomto súde pod sp. zn. 5 Cdo 43/2021, a to voči predsedníčke senátu 5C najvyššieho súdu JUDr. Jane Bajánkovej a členom senátu 5C najvyššieho súdu JUDr. Jozefovi Kolcunovi, PhD. a JUDr. Jane Haluškovej. Z obsahu námietky žalovaného 5/ vyplýva, že má pochybnosti o predsedníčke senátu JUDr. Jane Bajánkovej, nakoľko spravodlivosť sa marila aj na Najvyššom súde Slovenskej republiky minimálne od roku 2009 a ktorá bola preto povinná vylúčiť sa z jeho vecí, aby nepokračovala v trestnej činnosti na jeho osobu v prospech organizovanej zločineckej skupiny napojenej na justičnú mafiu. Podľa žalovaného 5/ sudkyňa JUDr. Jana Bajánková kolegiálne ovplyvnila aj svojich kolegov v senáte JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Janu Haluškovú. Mal za to, že na jeho dlhoročnom prenasledovaní štátnymi orgánmi a sofistikovanej trestnej činnosti sa podieľali aj sudcovia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom podľa tvrdení dnes stíhanej, bývalej podpredsedníčky najvyššieho súdu, bola vo veci 7 To 118/2019 marená spravodlivosť práve na pokyn namietanej sudkyne JUDr. Jany Bajánkovej. Poukázal ďalej na to,

že je nemysliteľné, aby vylúčený sudca JUDr. Slobodník naďalej rozhodoval vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 5 NcC 18/2020 o predmetnej námietke zaujatosti na blízku osobu organizovanej zločineckej skupiny sudkyňu JUDr. Sinčákovú a upozornil, že v jeho veciach rozhodovala vylúčená JUDr. Mlynarčíková (8 CoP 328/2021). Pritom namietaní sudcovia najvyššieho súdu JUDr. Jana Bajánková, JUDr. Jozef Kolcun, PhD. a JUDr. Jana Halušková vo svojich uzneseniach sp. zn. 5 Cdo 43/2021 a 5 NcC 2/2022, predmetné ani nespomenuli. Položil si rečnícku otázku, ako mali naštudovaný spis, keď rozhodli v rozpore so zákonom a nechali v platnosti rozhodnutie s vylúčeným sudcom. Podľa jeho názoru uvedené verifikuje ich zaujatosť a nezákonnosť.

2. Z uvedených dôvodov žalovaný 5/ žiadal, aby boli sudcovia JUDr. Jana Bajánková, JUDr. Jozef Kolcun, PhD. a JUDr. Jana Halušková vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 Cdo 43/2021.

3. Predsedníčka senátu 5C Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Jana Bajánková vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedla, že strany sporu ani ich zástupcov nepozná, k veci a osobám zúčastneným na konaní je bez vzťahu.

4. JUDr. Jozef Kolcun, PhD., člen senátu 5C Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sa k námietke zaujatosti vyjadril tak, že k predmetnému sporu, jeho stranám, ani ich zástupcom nemá žiadny pomer a so zreteľom na túto skutočnosť sa necíti v predmetnej veci zaujatý.

5. JUDr. Jana Halušková, členka senátu 5C Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedla, že sa subjektívne v dovolacom konaní necíti zaujatá. Nemá nijaký pomer k sporu, k jeho stranám, ich zástupcom, nepozná ich. Rovnako nemá vedomosť o objektívnych dôvodoch pre jej zaujatosť. Objasnila, že na najvyššom súde pôsobí necelý rok a pol, od 1. januára 2021 bola na výkon funkcie sudkyne na najvyššom súde pridelená dočasne, trvalo je preložená od 1. septembra 2021 s tým, že celý tento čas je zaradená do senátu 5C. Dôrazne odmietla, že by ju sudkyňa JUDr. Jana Bajánková, či už ako riadiaca predsedníčka senátu alebo ako predsedníčka senátu vo veciach jej pridelených ako sudcovi spravodajcovi „kolegiálne ovplyvnila“. Rozhodnutia v senáte 5C sú prijímané zákonne, postupným a nezávislým hlasovaním všetkých troch členov senátu, rovnako tak to bolo aj vo veciach pod sp. zn. 5 Nc 2/2022 alebo 5 Cdo 43/2021. Záverom vyjadrenia ozrejmila, že v spore sp. zn. 5 Cdo 43/2021 bol sťažovateľ uznesením zo dňa 27. apríla 2022 iba z opatrnosti a právnej istoty vyzvaný na odstránenie väd jeho nejasného podania, nebolo rozhodované ani „ponechané v platnosti rozhodnutie s vylúčeným sudcom“.

6. Senát 4C najvyššieho súdu, ktorý je zákonným senátom na rozhodovanie o vylúčení predsedu senátu a sudcov trojčlenného senátu 5C (viď čl. IX ods. 2 a čl. XXIII Občianskoprávne kolégium, Súdne oddelenie 4C Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2022 a § 54 ods. 3 Civilného sporového poriadku) vec prejednal a dospel k záveru, že podmienky na vylúčenie namietanej predsedníčky senátu a členov senátu z prejednávania a rozhodovania sporu neboli naplnené.

7. Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. z 1. septembra 1992 v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ústavy“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

8. Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

9. Podľa § 54 ods. 3 CSP ak je namietaný sudca senátu najvyššieho súdu, rozhodne o námietke zaujatosti iný senát najvyššieho súdu.

10. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu sporu (veci), k nezaujatému prístupu k stranám (účastníkom), ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež

predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktoré sú z hľadiska vylúčenia sudcu považované za právne relevantné. Týmito skutočnosťami sú právne významné vzťahy sudcu, a to jeho vzťah: a/ k sporu (veci), v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia sporu alebo konania, b/ k stranám sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c/ k zástupcom strán sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod b/, alebo d/ k osobám zúčastneným na konaní.

11. Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanej spore (veci) alebo taký jeho osobný vzťah k stranám sporu (účastníkom konania), ich zástupcom, alebo osobám zúčastneným na konaní, ktorý by pri všetkej nožnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na spor a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

12. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania, buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 CSP) alebo na návrh strany (§ 52 CSP). Obsahom práva na prerokovanie sporu (veci) pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodovania sporu (veci) pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prerokovanie sporu nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia sporu (veci) pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (porovnaj I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03).

13. Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až § 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 Listiny základných práv a slobôd, čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Treba trvať na tom, že sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno iba výnimočne a zo závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezáujato a spravodlivo. V zásade platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu a tento tzv. zákonný sudca by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania. Zámer, ktorý tu umožňuje prelomiť ústavnú zásadu nezmeniteľnosti zákonného sudcu, spočíva v zmarení hroziaceho rizika, že by v spore mohol rozhodovať zaujatý a nie nestranný sudca. Pri posudzovaní týchto dôvodov v konkrétnej situácii je nutné prihliadať aj na rozsiahlu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) a napokon aj na závery, ku ktorým dospela doterajšia súdno-aplikačná prax najvyššieho súdu.

14. ESLP pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku). Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom. Významné z tohto hľadiska je, čo si sudca myslel pro foro interno. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti, až kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce nie je však (subjektívne) stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania nezáujatosti [porovnaj tézu, že spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná („Justice must not only be done, it must also be seen to be done“)]. Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku). Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k

prejednávaneému sporu, k stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní. Posúdenie nestrannosti sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti, resp. nezaujatosti zákonného sudcu je, či obava strany sporu je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar proti Spojenému kráľovstvu), teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno ale chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

15. Je dôležité zohľadniť skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti; preto závažnosť, ktorá by založila pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu (znamenala dôvod pre jeho vylúčenie z prerokovania a rozhodovania veci), môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania uplatňovanej v judikatúre ESJP nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k sporu, stranám, ich zástupcom či osobám zúčastneným na konaní, dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranné (porovnaj napr. I. ÚS 332/08). Rozhodovať nestranné nie je právom, výsadou či privilegiom sudcov. Ide o základnú povinnosť sudcov, o štrukturálny prvok súdneho systému.

16. Nezávislosť je najdôležitejšia vec justície. Nezávislosť súdnej moci je prejavom jej funkčnosti. Nezávislosť súdnej moci je pojem s dvojitým významom, a to jednak nezávislosť súdov (inštitucionálna nezávislosť), jednak nezávislosť sudcov (individuálna nezávislosť). Nezávislosť sudcu treba vidieť ako jeho nezávislosť od zložiek politického systému, rovnako ale aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci (celého súdneho systému), konkrétneho súdu, na ktorom sudca pôsobí, nezávislosť vo vzťahu k vedeniu a kolektívu súdu.

17. Existencia oprávnených pochybností o nestrannosti sudcu závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľné skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybnosti o nestrannosti sudcu (pozri Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietať zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce, určujúce je to, či sa môže táto obava považovať za objektívne oprávnenú. Len nestranný súd totiž poskytuje stranám rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (porovnaj II. ÚS 71/97).

18. Z judikatúry ESJP a ústavného súdu možno vyvodiť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podradiť prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, či sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní disponuje.

19. Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti stranou sporu vznesenej námietky zaujatosti nie je rozhodujúci jej osobný subjektívny názor, domnienka alebo úvaha. Nemožno preto bez ďalšieho brať na zreteľ len samotné pochybnosti namietajúceho o objektívnom a nestrannom rozhodovaní sudcu, ale vždy treba posúdiť skutočnosti, ktoré viedli k tomu, že strana pochybuje o objektívnosti sudcu. Vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu možno až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je stranou len tvrdený, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP.

20. Sudca je predstaviteľom súdnej moci. Pri výkone svojej funkcie je nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia

(čl. 144 ústavy, § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslodiaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu.

21. V danom prípade žalovaný 5/ odôvodnil námietku zaujatosti predsedníčky senátu 5C najvyššieho súdu JUDr. Jany Bajánkovej tým, že marila spravodlivosť na Najvyššom súde Slovenskej republiky minimálne od roku 2009 a preto bola povinná vylúčiť sa z jeho vecí, aby nepokračovala v trestnej činnosti, keď podľa bývalej podpredsedníčky najvyššieho súdu bola vo veci sp. zn. 7 To 118/2019 marená spravodlivosť práve na pokyn JUDr. Jany Bajánkovej.

22. Námietka zaujatosti podaná proti JUDr. Jane Haluškovej a JUDr. Jozefovi Kolcunovi, PhD., členom senátu 5C najvyššieho súdu, pramenila z obáv žalovaného 5/, že predsedníčka senátu JUDr. Jana Bajánková kolegiálne ovplyvnila aj svojich kolegov v senáte. Ďalej namietal nesprávny procesný postup členov senátu 5C pri rozhodovaní vo veciach sp. zn. 5 Cdo 43/2021 a 5 NcC 2/2022.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedených zásad najvyšší súd dospel k záveru, že dôvodom námietky zaujatosti uplatnenej žalovaným 5/ voči JUDr. Jane Bajánkovej, JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Jane Haluškovej nemožno prisvedčiť. Samotné subjektívne pochybnosti a domnienky žalovaného 5/ o zaujatosti predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej, založené na jej údajnom marení spravodlivosti na Najvyššom súde Slovenskej republiky, nemôžu bez uvedenia ďalších relevantných skutočností zakladať dôvod pre legitímne obavy z jej nestranného a nezaujatého rozhodovania. Z vyjadrenia predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej vyplýva, že strany sporu ani ich zástupcov nepozná, k veci a osobám zúčastneným na konaní nemá žiaden pomer. Z vyjadrenia ostatných členov senátu 5C najvyššieho súdu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Jane Haluškovej je rovnako zrejmé, že sú bez pomeru k stranám, k predmetu sporu, k ich zástupcom, ako aj k osobám zúčastneným na konaní a vo veci sa necítia byť zaujatí. Z listinných dôkazov, ktoré na preukázanie svojich tvrdení žalovaný 5/ doložil ako prílohy k námietke zaujatosti (podania označené ako: Námietka zaujatosti na sudcov JUDr. Monika Géciová, Oznámenie o podaní dovolania, Dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8 CoP 222/2021, Výbavenie podnetov ÚŠP, Odpoveď Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na žiadosť o vykonanie revízie súdnych spisov) nevyplýva žiadna z ním uvádzaných skutočností o marení spravodlivosti a preto nie sú spôsobilé ani nijakým spôsobom spochybniť tvrdenia namietaných sudcov.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti zdôrazňuje, že obava (pocit) z nestrannosti nestačí na založenie dôvodných pochybností o nedostatku nezaujatosti vzhľadom na právne (ústavné i zákonné) garancie nezávislosti sudcov a zákonné povinnosti sudcov konať vo veci bez predsudkov, nezávisle a nestranne. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach, ktoré však predložené anonymné podanie nespĺňa. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

25. Keďže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu možno až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je stranou len tvrdený, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP, senát 4C najvyššieho súdu po zhodnotení veci nezistil reálnu existenciu takých okolností objektívnej povahy, ktoré by v zmysle § 49 ods. 1 CSP vyvolali odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti členov vec prejednávajúceho senátu 5C, a ktoré by tak odôvodňovali ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania sporu, vedeného na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Cdo 43/2021. Pokiaľ žalovaný 5/ namietal nesprávny procesný postup členov senátu 5C pri rozhodovaní vo veciach sp. zn. 5 Cdo 43/2021 a 5 NcC 2/2022, jedná sa o námietku týkajúcu sa iba okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe členov senátu alebo jeho rozhodovacej činnosti, na ktorú súd pri rozhodovaní o námietke zaujatosti neprihliada (§ 53 ods. 3 CSP). Senát 4C Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na uvedenom základe podanej námietke zaujatosti nevyhovel.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.